

Na artikelen over de Kattensingel, de Winterdijk, de Van Strijenstraat-GMF/terrein, het Van Bergen IJ-zendoornpark en de literaire specials over de straten langs de Winterdijk starten we deze wijkkrant met een special over de Crabethstraat. Bij Raadsbesluit van 23 mei 1873 is de straat lopende van de Kattensingel tot het stationsplein in het stadsdeel Nieuwe Park genoemd naar de glazeniers de gebroeders Crabeth. De gebroeders Crabeth zijn het meest beroemd geworden door de 20 grote glas-in-loodramen, de zgn "glazen", die ze gemaakt hebben in de St. Janskerk (achter de markt). De Goudse Glazen zijn - terecht - wereldberoemd. Meer over deze broeders en hun bijzondere glazen in een mini-serie in de volgende wijkkranten door Marijke van Ittersum

Crabethstraat, 1902

Crabethstraat 1915

Op de voorgrond hotel La Station. Er was een stalhouderij bij en men kon er rijuigen huren. In het hotel was een wachtkamer voor de passagiers van de paardentram Gouda/Bodegraven en de stoomtram Gouda/Oudewat er. Het pand is in 1938 gesloopt.

Crabethstraat 1900

Over deze oude tramverbindingen en de spoorlijnen Utrecht – Rotterdam, met o.a. een halte in Moordrecht, en Gouda – Schoonhoven is recent een boek verschenen van de Historische Vereniging "Golderake" te Gouderak. Het is bij de boekhandel te koop voor 15 euro. De oude verbindingen zijn weer actueel!

DEEL 1

Besteedden we in vorige nummers aandacht aan de gebroeders Crabeth, in dit nummer gaan we wat dieper in op de geschiedenis van de huizen in deze straat, te beginnen met de even huisnummers.

Inleiding

Toen Gouda in 1869 een station kreeg, werd er aan de Kattensingel een zijstraat aangelegd, de Crabethstraat. Dit was in 1872 op initiatief van de gemeenteraad, omdat de stad belang had bij een goede verbinding met het station. Pas in de jaren tachtig van de 19^e eeuw werden er huizen gebouwd, maar toen kwam dan ook in snel tempo de ene na de andere middenstandswoning. Vele hiervan werden gebouwd door de 'timmermans- en metselaarsaffaire' H.J. Nederhorst uit Breukelen. Op een plattegrond uit 1649 van Johan Blaeu staan een aantal huizen aan de Kattensingel, die voor de aanleg van de straat waarschijnlijk hebben moeten wijken.

Het zou kunnen zijn dat Huize Crabeth op nr 12 als prominent vrijstaand huis zijn naam gegeven heeft aan deze straat, hoewel het niet het eerste huis van de straat is. Omdat het in de tweede helft van de negentiende eeuw economisch beter ging met Gouda, leidde dit tot meer bouwactiviteiten en was er meer interesse voor een rijkere opzet en decoratie van de woonhuizen.

Aan de kant met de even huisnummers verrees een blok van vijf grote, voorname herenhuizen, waar op nr 2 onder meer oud-burgemeester James heeft gewoond. In nr 8 zat in de dertiger

jaren een meubeltoonzaal: Toonkamer Crabeth, na de oorlog ook in gebruik voor meubelshow door weer een andere eigenaar. In de zestiger jaren werd het hele blok een meisjesinternaat van scholengemeenschap 'De Driestar'. Maar na de nieuwbouw van de school ging het internaat er weer uit, waarna de hele zaak gesloopt werd. In de jaren tachtig van de 20ste eeuw ontstond op deze plek een appartementengebouw met op de hoek beneden de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Huize Crabeth

Nr 12, huize "Crabeth", is in neorenaissancistische stijl gebouwd in 1891 door H.J. Nederhorst. Het pand is drie traveeën breed en de boogvelden van de vensters van de begane grond zijn versierd met cartouches en de naam Dirk Wouter Crabeth. Het brede linker gedeelte heeft een trapgevel met overhoeks toppilastertje, speklagen, bollen en rolwerk. Op de ontwerp-tekening staat het portiek als een renaissancepoortje met een gevel voorzien van een rustiek bewerkte plint. Dit pand is karakteristiek voor de toen gangbare verdeling in drie traveeën met een brede en een smalle beuk. In het ruimere deel zijn de kamers; de gang en trap zijn in het smalere deel; hier bevindt zich ook de keuken. Deze handige indeling is terug te vinden in bijv. portieketagewoningen en beneden- en bovenwoningen. In dit pand heeft o.a. meester-timmerman De Graaf gewoond, die veel huizen in de straat gerestaureerd heeft. Hierna trok het Borgstellersfonds erin en de laatste decennia is het een

woonhuis annex coachcounsellingbureau.

Crabethstraat 12

De andere even nummers

Het adresboek van 1911 vermeldt dat het volgende huis eerst een kruidenierswinkel huisvestte, vervolgens een drogisterij, toen een autorij-school 'Crabeth', waar boven een familie woonde. Dit huis en het volgende werden wegens krakemikkigheid gesloopt en daar is geen huis voor teruggekomen. Op nr 20 heeft o.a. een 'doe-het-zelver' gewoond, die altijd bezig was in zijn huis en erop toezag dat je niets tegen zijn gevel zette.

Voorloper van "de Greep"

Hiernaast was een beneden- en een aparte bovenwoning met portiek naast drie grote boven/benedenwoningen. Deze huizen waren op een gegeven moment zwaar verwaarloosd: er gingen krakers in wonen. Die gingen niet bij de pakken neerzitten, maar begonnen ter plekke een handeltje in tweedehands goederen en dit was de voorloper van 'De Greep'. Maar in de jaren zeventig kwam toch de sloper en werden er drie nieuwe woonhuizen gebouwd. 'De Greep' verhuisde naar de voormalige loods van Kasbergen's Heipalenhandel op de Kattensingel.

De laatste twee grote huizen in deze rij tot aan het huidige Crabethpark, waar tot 1936 de Jan Verzwollewetering langs stroomde, waren de nummers 38-40 en 42. Vanwege kadastrale en gemeentelijke hernummeringen bestaat daar geen duidelijkheid over. In het begin van de ja-

ren dertig werden deze panden gesloopt en er verrees een bankgebouw, de Plattelandsbank, die daar tot in de jaren zeventig was gehuisvest, waarna de bank plaats maakte voor het Regionaal Ziekenfonds, vervolgens de Schoolbegeleidingsdienst, daarna werd het een verzamelgebouw voor diverse bedrijven.

De Jan Verzwolle Wetering

Honderden jaren geleden werd er een ringvaart gegraven als een soort van eerste verdedigingslinie. Omdat Gouda nooit echt belegerd is geweest, is deze functie gelukkig nooit op de proef gesteld. De wetering liep praktisch van west via noord- en oostzijde rondom de stad, ongeveer 150 meter evenwijdig aan de stadsgrachten, en was ongeveer 10 meter breed. Vanaf de Winterdijk zal hij onder de Piersonweg/Van Strijenstraat door gegaan zijn. Hij doorsneed de Van Swietenstraat en liep verder langs de terreinen van de Kaashandel, gehuisvest aan de Kattensingel. Daar werd overigens in 1921 een brug geslagen vanwege de Boskoopse Bloemententoonstelling aan de Van Beverninghlaan. Verderop werd de wetering wat smaller en doorsneed de Crabethstraat, waar een zware brug voor overkluizing zorgde. Bij de demping in 1936 is deze brug blijven liggen en die is er nog steeds, getuige de lichte glooiing in de weg ongeveer ter hoogte van het Crabethpark. Aan de zuidkant, waar nu de flats van het Crabethpark staan, lagen de houtopslagloodsen van Bouwbedrijf De Wilde.

Helaas is niet meer te achterhalen hoe deze sloot verder liep richting Spoorstraat. Wel is er nog een sloot, die vanuit de ingang vanuit de vijver van het Van Bergen IJzendoornpark achter de Crabethstraathuizen doorliep richting het oude Fortisbankgebouw/gebouw van het Stadstoezicht. Vermoedelijk is daar een overkluizing of brug geweest en ging het verder langs Hotel A la Station, recht tegenover het station, waar in 1937 het MVZ-gebouw verrees, nu De Goudse Verzekeringen, om verderop uit te monden in de Verzwollewetering.

Demping

Begin jaren dertig besloot men om tot demping van de Verzwollewetering over te gaan, wat een werkverschaffingsproject werd voor vele werklozen. Stuk voor stuk werd een deel afgedamd en drooggemalen. Daarna kwam de heistelling paal na paal slaan voor de fundering van het nieuwe hoofdriool. Toen het riool eenmaal gelegd was, kwam de met schuiten door de Winterdijk aangevoerde grond aan tot ter hoogte van de Van Strijenstraat.

Over modderige planken werd mannetje-aan-

mannelijke kruiwagen gelopen en werd dat deel volgestort. Een heidens karwei moet dat geweest zijn.

Ooit heeft er een indrukwekkende huizenrij gestaan aan de kant van de Goudse Verzekeringen. Door ondermaatse paalfunderingen, verzakkingen en achterstallig onderhoud, gingen deze huizen snel ter ziele. Op de hoek op nr 46 heeft o.a. wijlen notaris Moerel gewoond tot kort voor de afbraak in 1977. In een van de volgende huizen, waarschijnlijk nr 50, heeft Modevakschool Mettau gezeten; na 1945 werd het door een van de volgende bewoners ook onderverhuurd. De huizen in dit deel van de straat waren zo verzakt, dat je binnenkomen een afstap had van ongeveer 30 cm. In de zeventiger jaren zijn deze panden eigendom geworden van 'De Goudse'. Hiernaast stonden ooit vier gelijkwaardige huizen, die al lang eigendom waren van MVZ, later 'De Goudse'. Ze werden al voor 1958 gesloopt om plaats te maken voor een eigen parkeerterrein. De koetsier van de Kaashandel Mij., Gert Vonk, zou in een van deze huizen hebben gewoond.

Als laatste pand aan deze kant van de straat met nr (64)-66 stond Hotel 'la Station' met stalhouderij, aanvankelijk gerund door J.N. Both, daarna door H.H. van Heuveln, de latere eigenaar van – naar verluidt het oudste van Nederland- hotel 'De Zalm' aan de Markt in Gouda. In 1935/36

zijn al deze panden afgebroken om plaats te maken voor het kantorencomplex van de MVZ, de voorloper van de 'Goudse Verzekeringen'. Ook kwamen er nog een paar huizen bij aan die kant: een huis werd bewoond door de conciërge, die na de oorlog op zijn Solex door de stad crosste. Naast hem werd archief opgeslagen met daarboven bewoners.

Terzijde van het Crabethpark

In het Crabethpark achter het MVZ-complex stond destijds een huizenrij van zes panden naast een vrijstaand huis, waar de aannemer Van Joolingen woonde. Deze huizenrij is helaas in de oorlog met de grond gelijk gemaakt. Aan de zijkant naast nr 46 stond een flinke bungalow van de directeur van de MVZ, C. de Jong. Ook was daar verderop de voormalige tramremise van de stoomtram naar Oudewater.

Al deze huizen hebben aan het mooie Crabethpark gestaan, het visitekaartje van de stad voor degenen die Gouda als eindstation hadden. De felle protesten van omwonenden ten spijt kreeg 'De Goudse' de uitbreidingsplannen goedgekeurd en offerde de gemeente Gouda een stukje natuurschoon en een historisch wordend gebouwtje op voor een grootschalig pand, dat men destijds niet vond passen in deze woonomgeving.

Stalhouderij

DEEL 2

De even huisnummers van de Crabethstraat bespraken we in het oktobernummer; nu zijn de oneven nummers aan de beurt. Ook hier komen weer zaken aan het licht, die wellicht de moeite van het vermelden waard zijn.

Het eerste huizenblok

Net als aan de even kant verrees aan de oneven zijde bij de Kattensingel een huizenblok van vijf zeer grote panden. Op de hoek op nr 1 woonde o.a. huisarts Broekhuizen tot eind jaren veertig. Het adresboek van 1911 vermeldt dat op nr. 3 de Inspecteur der Directe Belastingen woonde. In de dertiger jaren kwam de Kamer van Koophandel erin en in de vijftiger jaren muziekhandel Interlude, die naar het eerste pand kon uitbreiden na het heengaan van de huisarts. De tuin die aan de Kattensingel grensde werd opgeofferd voor een forse showroom. Daarnaast woonde o.a. een kantonrechter en na de oorlog kwam er een Ta-

leninstituut in. Vervolgens verkocht de volgende eigenaar het pand eind jaren zestig aan de Italiaan Vitale, die er Turkse gastarbeiders in huisvestte. In het pand daarnaast op nr. 7 kwamen op een gegeven moment ook Turkse gastarbeiders te wonen. In het laatste pand van dit huizenblok, op nr. 9, woonde de bekende dr. Montagne van de voormalige Montagne (kraam)kliniek op de Westhaven. Dit pand nr. 9 was dusdanig verzakt, dat het in de vijftiger jaren met de grond gelijk werd gemaakt. Dit is tientallen jaren braakliggende grond geweest. Toen ook de eerste vier panden rijp waren voor de sloop, kwam er in de tachtiger jaren ruimte voor flats, op de hoek van de Crabethstraat en de Kattensingel tot en met de sigarenwinkel van Hoogeveen, die toen ook werd afgebroken.

Crabethstraat vanaf de Kattensingel in 1918

De huizenrij t/m nr. 39

Het volgende pand op nr. 11 was een klassiek huis met een zogenaamd zuilenportiek, waar o.a. wijlen kinderarts dr. Schipper heeft gewoond, later kwamen er diverse instellingen in.

Het poortje bij nr. 13 scheidt dit pand van een huizenblok van acht, waarvan de eerste zes destijds werden aangekocht door de achtergrenzende Kaashandel Mij 'Gouda' NV. De kaashandel kreeg zodoende de mogelijkheid eventueel tot aan de Crabethstraat uit te breiden, eventueel met een spooraansluiting. Daar is het echter nooit van gekomen. De meeste van deze huizen werden zowel boven als beneden bewoond, maar geleidelijk aan werden ze samengetrokken tot enkele woningen. De huizen die dan volgen hebben in de loop der tijden uiteraard een stoet van bewoners gekend, maar daar zitten geen namen of beroepen bij die eruit springen. In de tuin van huisnummer 39, die ooit grensde aan de Jan Verzwollewetering, is begin jaren negentig een kantoorpand gebouwd.

Links nr.. 41 met erker en rechts nr.. 43 met portiek

Omstreden ingang

Toen de demping van de wetering begin jaren dertig een feit was, kochten de aangrenzende bewoners stukken van deze gedempte grond, 'stukken wetering' voor eigen gebruik. Op deze manier kreeg de Kaashandel de gelegenheid een nieuwe ingang te maken aan Crabethstraat 39A. Over de aan te brengen afsluiting is nogal wat heisa geweest: burgemeester James woonde ook in de Crabethstraat, op nr. 2, en 'een man van stijl zijnde' vond hij het ingediende ontwerp niet passend. Uiteindelijk kwam er een stuk muur met in het midden een ijzeren hek; op deze muur stond Kaashandel Mij 'Gouda' N.V., dat vele jaren heeft dienst gedaan tot deze niet bepaald sierende hoofdingang werd gesloten. Toen de familie Jan Versluis van nr. 41 dat stuk 'wetering' kocht, zijn de muur en het hek grotendeels verdwenen, zodat daar een mooie grote tuin kon

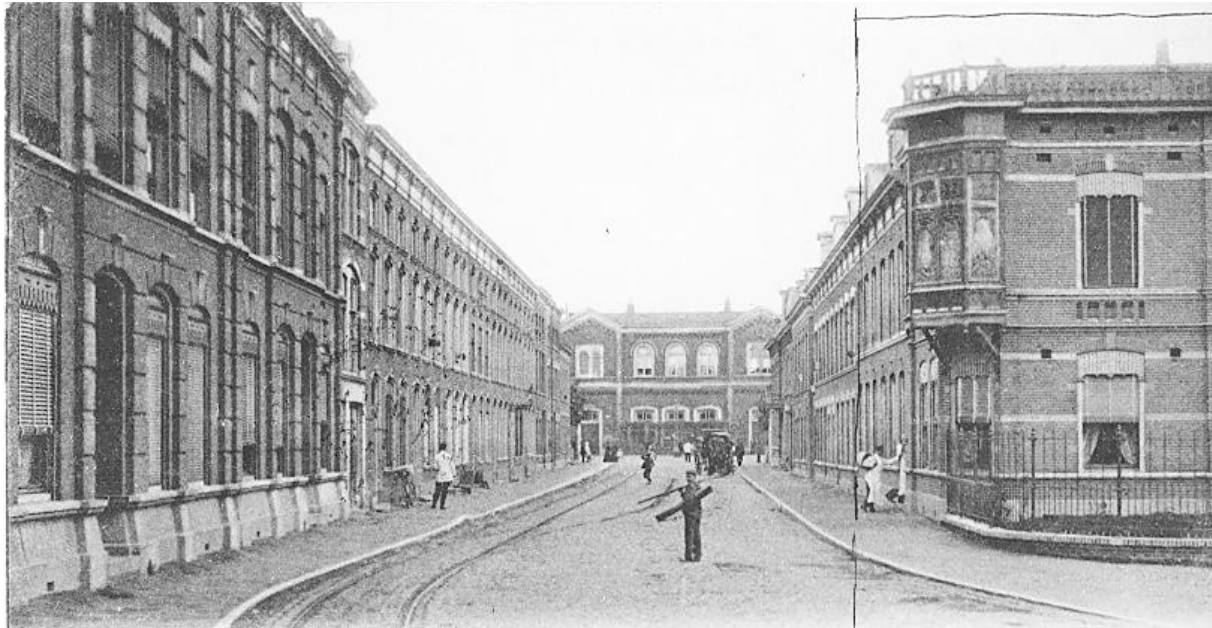
worden gerealiseerd. In dit grote herenhuis met erker heeft o.a. de voormalig directeur van de RHBS, de heer Hoogstra gewoond. Ongeveer op deze plek moet eind 19^e eeuw/begin 20ste eeuw de brug over de Jan Verzwollewetering geweest zijn en daar tegenover ging dan vanaf de remise in het Crabethpark de stoomtram naar Oudewater, via de Crabethstraat. Het is bijna niet meer voor te stellen.

Hiernaast zijn nr. 43 en 45 twee grote en bijna gelijkwaardige panden met de entree in een portiek. Nr. 43 heeft in de tachtiger jaren een tijd te maken gehad met leegstand en krakers. Jan Versluis van nr. 43 kocht het huis van een bankinstelling, die eigenaar bleek te zijn. Daar heeft hij een paar jaar kantoor gehouden, waarna hij uit de straat vertrok. Hierna is het nog tweemaal in andere handen overgegaan.

Op nr 45 heeft o.a. huisarts Reedijk gewoond. Het huis daarnaast op nr. 47 schijnt het eerst gebouwde pand van dit deel van de straat te zijn, het is van omstreeks 1882. Het is vele jaren eigendom geweest van kamerlid Nederhorst. Hiernaast staan twee grote bijna identieke panden, allebei met portiek. Op nr 49 heeft deurwaarder J. van der Heide gewoond met zijn gezin. Die heeft meegemaakt dat door onvoorzichtigheid van een van de kinderen op een zolderkamer brand uitbrak. Dankzij snel ingrijpen van de Goudse brandweer is het snel bedwongen. Nadien is apotheker Heerkens er komen wonen. Op nr 51 woonde het echtpaar Van Dantzig. Mevrouw van Dantzig-Melles, wethoudster, verhuurde het pand in delen. Boven woonde tandarts Van der Laan met de wachtkamer rechts beneden. Familie Van der Laan verhuisde in 1963 naar het huis op de hoek van het Crabethpark/Vredebest. De benedenverdieping was kantoor van de heer Aalders, die later ook de bovenverdieping erbij huurde. Later werd hij eigenaar, waarna het jaren later weer in andere handen overging.

Dubbel huisnummer

Het volgende pand 53/55 kocht Johan Mijderwijk in 1930, hij ging boven wonen en richtte het benedengedeelte in voor zijn boter- en kaasgrosierderij. In 1959 kocht zoon P.H. het en ging inwonen met vrouw en kinderen. Zijn weduwe woont er nog steeds, alleen. Zij vertelde dat het pand twee huisnummers heeft met één ingang, omdat de gemeente te allen tijde onder de vloer van nr. 55 moest kunnen komen vanwege het hoofdriool, dat daaronder doorliep. Er mocht niet op gewoond worden. Van het aanvankelijke pakhuis op deze plek is later een garage gemaakt.

Links de rails van de stoomtram, in het midden het station en rechts nr. 46, nu "de Goudse".
(foto van mevr. Mijderwijk)

In nr 57 waren voor de oorlog de toonkamers van Kempkes Meubelfabrieken gehuisvest, beheerd door de familie Van Leeuwen. Na de oorlog heeft ook hier brand gewoed, maar wel een graadje erger dan op nr 49: er moest een nieuwe achterpui gemaakt worden met een verlaagd balkon, waarna het interieur ook werd gemoderniseerd. Hier heeft directeur Harms van de Rotterdamse Bank, die toen aan de Oosthaven was gevestigd, er met zijn gezin gewoond. Huisnr 59 werd na een verbouwing na de oorlog betrokken door dr. Den Broekert, in 1950 als huidarts gevestigd te Gouda; met zijn collega dr. Hermans hield hij daar ook praktijk. In 1956 overleed hij aan een hersenbloeding, waarna de familie Den Broekert vertrok uit de Crabethstraat. Zijn jonge weduwe overleed een paar jaar later door een tragisch ongeval. Ook nu weer kwam er een huidarts: dr. Kamp met zijn gezin, die daar vele jaren heeft gewoond. In 1992 werd de straat opgeschrikt door een vreselijke boodschap: het echtpaar bleek uit het leven te zijn gestapt. Achteraf gezien is het een merkwaardig toeval, dat twee opeenvolgende bewoners zoveel rampzaligs is overkomen. De volgende bewoners wonen er alweer vele jaren en hebben huis en tuin opgeknapt.

Pensioen voor gastarbeiders

Van nr. 61 is bekend, dat het pand in 1969 werd gekocht door de Italiaan Vitale, die er een pensioen voor Marokkanen huisvestte. Het moet haast wel dezelfde zijn, die op nr. 5 Turkse gastarbeiders had wonen. Een bezwaarschrift met handtekeningen van alle Crabethstraatbewoners om dat tegen te gaan deed de gemeente af als niet-ontvankelijk. Achteraf kan gesteld worden dat er

nooit problemen zijn geweest. Na enige jaren kwam aan deze bewoning ook weer een eind en na een tussenperiode kwam in 1992 oud-huisarts J.W. Eelkman-Rooda hier wonen. In het juli-nummer heeft u hierover meer kunnen lezen.

Open tuinen

Op nr. 63 heeft jarenlang de heer Van Eijk gewoond, die over dit onderwerp aardig wat aan de weet is gekomen. Ook in dit pand is o.a. in 1964 een nieuwe benedenachterpui gekomen en het hele blok werd opnieuw gefundeerd tegen het eind van de jaren tachtig. De houten kespen waren door polderpeilverlagingen drooggevallen, gaan rotten en steeds verder weggezakt. Hierdoor gingen ook de muren zakken. Via een gat in de voorgevel werden alle herstelwerkzaamheden onder de vloeren uitgevoerd, zodat de bewoners er geen last van hadden. Eind jaren vijftig maakten de bewoners van dat rijtje de afspraak om open tuinen te maken: vanaf 3 meter uit de achtergevels geen afrastering hoger dan 50 cm en lage beplanting om het fraaie uitzicht op de vijver van het Van Bergen IJzendoornpark te waarborgen. Dit werkte prima, maar met het wisselen van de wacht is aan deze afspraak langzamerhand een einde gekomen.

Bombardement, explosie, verzakking

In het volgende huis heeft o.a. de stationsrestaurateur gewoond en daarna elkaar opeenvolgende dominees. Na het bombardement op het station ontstond veel schade in de directe omgeving, hierdoor moest ook aan dit huis een nieuwe achtergevel geplaatst worden. Hier heeft ook eens een doe-het-zelver gewoond, die in huis hout

snijwerk heeft aangebracht. Sinds 1984 is dit huis niet meer in andere handen overgegaan.

Nr. 67 moest ook opgeknapt worden na het bombardement. Een dominee kwam er in met zijn Kerk van de Nederduits Gereformeerde Gemeente, die overigens niet druk bezocht werd. Na zijn vertrek werd het kerkgebouw in 1973 gesloten. Hierna vestigde notaris Moerel hier zijn kantoor, die zijn woonhuis aan de overkant op nr. 46 had. In dit pand werd hij opgeschrikt door een explosie van de gasinstallatie op nr. 69: dit veroorzaakte zo'n schade in en aan zijn huis, dat er een nieuwe achterpui met balkon moest komen. Eind jaren zeventig kwam hier een diamantair met zijn vrouw wonen, beneden was het kantoor en de eerste verdieping werd bewoond. Het was dusdanig verzakt, dat de vloer van voor tot achter meer dan 20 cm afliep. Toen deze bewoners vertrokken waren, kwam er een kantoor in, daarna een gezin met een doe-het-zelver. Beneden werd weer woongedeelte met half open keuken en de vloeren werden waterpas gemaakt. De tuin werd ook helemaal gerestyled. Het laatste huis van dit blok heeft veel schade geleden door het bombardement. Een Chinese restauranthouder kocht het en liet het voor tonnen opknappen. Na de gasexplosie, waar de buurman ook last van ondervond, kwam het pand weer leeg te staan. Het astmafonds 'Davos' kocht het en maakte het na sloop en goed passende nieuwbouw geschikt voor kantoor.

De volgende twee grote panden van nr. 71 en 73 hebben weer vele bewoners gekend. Het eerste pand fungeerde in 1936 als hotel, waar handelsreizigers konden overnachten.

Ook achter deze huizen vielen bommen met dezelfde ravage als bij de andere panden. Ze werden weer opgeknapt, waarna oogarts dr. Speckman met gezin daar zijn praktijk had. Maar op zekere dag werd bewonen niet meer mogelijk en uiteindelijk werd het een opslagruimte voor oud-ijzer. In de jaren tachtig brak er in beide panden brand uit, die door de felle wind oversloeg naar de naaste panden. De restanten werden gesloopt en er kwam een flatgebouw voor in de plaats. Op nr. 73 woonde na de eeuwwisseling de heer van Heuveln, hotelhouder van 'A La Station' aan de overkant, vervolgens eerst oogarts Koster en daarna oogarts De Knecht. Evenals op nr. 71 werd het pand oud-ijzeropslagruimte.

In het laatste gebouw woonde in 1936 B.J. van Vliet met zijn familie, die er café 'The Corner' runde. Het café werd op een gegeven moment opgeheven en de Goudse Verzekeringen kocht het pand, die het na sloop omturnde tot een nieuwe kantine. Maar toen het klaar was werd het pand weer verkocht om bankgebouw te worden onder diverse vlag. Momenteel is het een gebouw van Stadstoezicht.

Wat is er in de loop der jaren toch enorm veel veranderd in deze nog steeds prachtige straat. Het is te hopen dat de Crabethstraat, ook na de komende bouwwerkzaamheden in de directe omgeving, haar statige karakter weet te behouden.

(Bronnen: De Crabethstraat, Herinneringen, feiten en veronderstellingen; door G.C. van Eijk, Royston, UK, augustus 1999. De Nederlandse monumenten van geschiedenis en kunst. Gouda; van Wim Denslagen, 2001.)